

מִסָּאָבִין לִיָּהּ. וְסִיּוּעָא דְלַעֲיָלָא אַעֲדִיּוּ מִיָּנִיָּהּ. מִפָּאן וְלַהֲלָאָה כָּל חַד לְפִיּוּם אַרְחִיָּהּ.

תּוֹסְפָתָא

קְטוּרֵי רְמָאֵי, דְקִסְטוּרֵי דְהוֹסְטָרָא (ס"א דַּהֲחֹא סְטָרָא) אָנּוּן
פְּתִיחֹן עֵינִינִי פְּתִיחֹן אֹדְנִין. קָל מִן קָלִיא נְחִית
מַעֲיָלָא לְתַתָּא. מְתַבֵּר טוּרִין וְטַנְרִין. מָאן אֲנִינִי דְחִמָּאן
וְלֹא חִמָּאן. אָטִימִין אֹדְנִין. סְתִימִין עֵינִינִי. לֹא חִמָּאן
וְלֹא שְׁמַעִין לֹא יַדְעִין בְּסַכְלָתְנוּ, חַד דְכָלִילָא בְּתִרִין
בְּגוּוֹיָהּ. דְחִינִין לִיָּהּ לְבָר.

אֲנִינִי מִתְדַבְּקִין בֵּין (ס"א בִּיָּה) בְּאֲנִינִי תְרִי, חַד אֹמְנָא
דְאֹמְנָא לֹא שְׂרִיא (ס"א שְׂוִינִי) בְּגוּוֹיָהּ. לֹא עָאֲלִין
בֵּין סְפָרֵי קְדִישִׁין. כָּל אֲנִינִי דְאֹמְנָא דָּא לֹא (דף סב ע"ב)
שְׂרִיא בְּגוּוֹיָהּ לֹא אֲכַתְבוּ בְּסְפָרֵי דְכְרִנְיָא אֲתַמְחוּן
מִסְפָּרָא דְחִי כְּמָה דָּאֲתָא אָמַר (תְּהִלִּים טו) יִמְחוּ מִסְפָּר חַיִּים
וְעַם צְדִיקִים אֵל יִכְתְּבוּ.

ווי לון פד יפקון מהאי עלמא ווי לון (לתייהו). מאן יתבע
לון פד יתמסרון בידא דדומה ויתוקדון בנורא דדליק
ולא יפקון מניה בר פריש ירחי ושבתי כמה דאתא אמר,
(ישעיה טו) והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבא
כל בשר להשתחוות לפני אמר יי. לבתר פרוזא דבסטור
צפון אכריז עלייהו ואמר (תהלים ט) ושובו רשעים
לשאולה וגו'. כמה חבילי טריקין אתפנשו עלייהו
בארבע סטרין. אשא מלהטא בגי בן הנם.

תלת זמנין ביומא מתפקדן (ס"א מתוקדו). ולא עוד אלא
בזמנא דישראל אתיבו בקול רם אמן יהא שמיה
רבא מברך, קדשא ברך הוא אתמלי רחמין וחיס על
כלא. ורמיז למלאכא דממנא על תרעי דגיהנם
סמריאל שמיה ותלת מפתחן בידיה ופתח תלת תרעין
דבסטור מדברא וחקמאן נהורא דהאי עלמא. אתא תננא
דנורא וסתים אורחין.

פדין תלת ממנן דתחות ידיהו תלת מגרופין מנשבן

שׂאם יִטְמָא - מִטְמָאִים אוֹתוּ.
וְהַסִּיּוּעַ שְׁלַמְעֵלָה מִסִּירִים מִמֶּנּוּ.
מִפָּאן וְהַלָּאָה כָּל אֶחָד לְפִי דְרָכּוּ.

תּוֹסְפָתָא

קְשׁוּרִים רְמִים שֶׁל הֵיכְלִי
הַהֵיכָלוֹת וְשֶׁל אוֹתוֹ צד אָנוּ פְּתוּחֵי
עֵינַיִם, פְּתוּחֵי אָזְנַיִם. קוֹל
מִהֶקוּלוֹת יוֹרֵד מִלְמַעְלָה לְמַטָּה,
מִשְׁבֵּר הָרִים וְסֻלְעִים. מִי הֵם
שְׂרוּאִים וְלֹא רוּאִים? אָטוּמֵי
אָזְנַיִם, סְתוּמֵי עֵינַיִם, לֹא רוּאִים
וְלֹא שׁוֹמְעִים, לֹא יוֹדְעִים בְּשִׁכְלָא,
אֶחָד שְׁפָלוּל בְּשָׁנַיִם בְּתוֹכָם.
דוֹחִים אוֹתָם הַחוּצָה.

הֵם נִדְבָקִים בֵּין (ס"א בו) בְּאוֹתָם
שָׁנַיִם, הָאֶחָד אֲמֵן הָאֲמִנִים לֹא
שׁוֹרָה (ס"א שְׁמִים) בְּתוֹכָם. לֹא
נִכְנָסִים בֵּין סְפָרִים קְדוּשִׁים. כָּל
אֵלוֹ שֶׁל אֲמֵן זֶה לֹא שׁוֹרָה
בְּתוֹכָם, לֹא נִכְתְּבוּ בְּסִפֵּר
הַזְכוּרוֹת וְנִמְחִים מִסְפָּר הַחַיִּים,
כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (תְּהִלִּים טו) יִמְחוּ
מִסְפָּר חַיִּים וְעַם צְדִיקִים אֵל
יִכְתְּבוּ.

אוי להם כשיצאו מהעולם הזה.
אוי להם [לתייהם]. מי יתבע אותם
כאשר ימסרו בידי דומה וישרפו
באש שדולקת ולא יצאו ממנה
רק בראשי חדשים ושבבות, כמו
שנאמר (ישעיה טו) והיה מדי חדש
בחדשו ומדי שבת בשבתו יבא
כל בשר להשתחוות לפני אמר
ה'. אחר כך פרוז שבצד צפון
מכריו עליהם ואומר, (תהלים ט)
ישובו רשעים לשאולה וגו'.
כמה אגדות של יסורים יתפנסו
עליהם בארבעה צדדים. אש
לוהטת בגיא בן הנום.

שריש פעמים ביום מתפקדים
[נשרפים]. ולא עוד, אלא בזמן שישראל עונים בקול רם אמן יהא שמיה רבא מברך, הקדוש ברוך
הוא מתמלא רחמים וחס על הכל, ורומז למלאך הממנה על שערי הגיהנם, ששמו סמריאל,
ושלשה מפתחות בידו, ופותח שלשה שערים שבצד המדבר, ורואים את אור העולם הזה. בא
עשן של אש וסותם הדרכים.

ואז שלשה ממנים שתחת ידיהם של מגרפות, מנשבים בידיהם ומחזירים עשן למקומם,